

השבת

של רבי נחמן מברסלב

טוב להגיד ולשיר **נְחֵם נְחֵם נְחֵם** מאומן לזכות לכל הישועות

וידבר אלקים אל משה ויאמר אליו אני ה'. (ו,ב)

וזה שהודיעו השם יתברך מה ששגה (משה) בפרשה זאת של וארא, שנמשך לעניין הקודם על שאמר "למה הרעתה", כמו שפירש רש"י. וזהו: "וידבר אלקים אל משה ויאמר אליו אני ה'". כי כל הקשיות שקשה על השם יתברך נמשך מהסתרת האמת שמשם נמשכין דרכי ה' שאי אפשר להשיג, שהם בחינת צדיק וטוב לו צדיק ורע לו, רשע וטוב לו וכו'. והכל בשביל הבחירה וכנ"ל. וזהו: "וידבר אלקים", בחינת דין וכו'. "ויאמר אליו אני ה'", בחינת רחמים. היינו שהודיעו כי ה' הוא האלקים והכל אחד, כי מידת הרחמים ומידת הדין הכל אחד באמת לאמתו, רק שאי אפשר להשיג זאת, כי עצם אמתת דרכיו ומדותיו יתברך אי אפשר להשיג כמו שאי אפשר להשיג עצמותו יתברך.

וזהו: "וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי ה' לא נודעתי להם". כי עיקר התגלות אמתת אלקותו יתברך היה על ידי האבות: אברהם, יצחק ויעקב. אבל אי אפשר לגלות האמת בפעם אחד, כי האמת צריך להתברר בזה העולם הבחירה דייקא בכל דור ודור, עד שיבוא משיח, אז יתגלה האמת בשלמות, כי השם יתברך אחד ושמו אחד, שזה עיקר האמת בחינת כולו אחד כולו טוב כולו קדש. אבל אף על פי כן מצד המקבלים יש חלוקים רבים בעניין השגת אמתתו יתברך לכל חד כפי יגיעתו בעבודתו יתברך, שזהו בחינת נודע בשערים בעלה, לכל חד כפום מה דמשער בלביה, היינו כפום יגיעתו להשיג אמתתו יתברך, כמו כן זוכה לשעורין דלביה, וכמובן בזהר הקדוש בכמה מקומות, דאית מארי דידין ורגלין שמשגיגין בבחינה זאת שנקרא ידיו וכו' וכו'. ואית בלבושין דמלכא וכו' ואיהו לא אשתני בכל אתר וכו'. וכל אחד כפי השגתו את אמתתו יתברך, כן נתגלה לו סוד שם משמותיו יתברך כפי ההשגה. כי יש שבעה שמות שאינם נמחקים ויש ביניהם כמה דרגות. ושם הויה ברוך הוא הוא למעלה מכולם, כי הוא בחינת שם העצם, אבל גם כל השמות אפילו שם הויה ברוך הוא, הוא רק בבחינת אחר הבריאה שגילה שמותיו יתברך להצדיקים

כדי שיוכלו להשיג אמתתו יתברך, כי קדם הבריאה אין לו שם כלל, כמו שכתוב: ואנת לית לך שם ידיע וכו' וכמובא בכל ספרי המקבלים. ובבחינת אלו הנ"ל הוא החילוק שבין מדרגות הצדיקים שאף על פי שכולם מכירין ויודעין אמתתו יתברך שהוא כולו אחד כולו טוב וכו', אף על פי כן יש ביניהם חילוק גדול וכנ"ל. וכפי החילוק שביניהם, כמו כן משיג כל אחד שם משמותיו יתברך (לקוטי הלכות - הלכות ריבית - הלכה ה, ל"א):

ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ... (ו, ט)

צריכין להכיר חסרונו ואף על פי כן יבטח בה' ובצדיקי האמת, כי ה' יתברך יעזר לו בחסדו הגדול. וכן מבאר בילקוט ראובני על פסוק (שמות ו): "ולא שמעו אל משה מקוצר רוח" וכו' - כלומר, משום דחזו דלא הוי בהון עובדין דכשרין וטבין וכו' [מפני שראו שלא היה בהם מעשים כשרים וטובים וכו'], עיין שם. וכן מבאר עוד במקום אחר היינו שעיקר פגם האמונה שלהם היה מחמת ענוה פסולה שהוא בחינת מחין דקטנות, ועל כן באו לפגם גדול כל כך שלא שמעו אל משה. (לקוטי הלכות - הלכות תפילין ו' - אות ל"א בסוף)

ויבלע מטה אהרן את מטותם ... (ז, יב)

את זה לעמת זה עשה אלקים. ונתן כ"ח גם בהסטרא אחרא שתוכל להתעקם כקוף בפני אדם, עד שיש כ"ח גם להחרטמים והמכשפים שיעשו

כמעשה הצדיקים לפעל פעלות על ידי שמות הטומאה כמפרש בתורה לעניין המופתים הנוראים שעשה משה רבנו, ויעשו גם החרטמים בלהטיהם כן. אבל בוודאי אמתת הקדשה ידה על העליונה ולעולם גברה יד משה עליהם. כמו שכתוב (שמות ז): ויבלע מטה אהרן את מטותם. עד שבכמה אותות לא יכלו החרטמים להוציא עד שהכרחו להודות ולומר "אצבע אלקים הוא". ואם אף על פי כן החזיק לב פרעה, אבל בסוף ה' הכרח להודות ולומר "ה' הצדיק" ולשלחם בעצמו. ואחר כך נתחרט ורדף אחריהם עד הים. ושם הראה ה' את ידו הגדולה ובקע את הים לפני בני ישראל, ופרעה סבר שגם הוא יעבר הים ורדף אחריהם לתוך הים וישב ה' עליהם את מי הים וכו'.

והנה מכל המעשיות הנוראות האלו וכאלו ומכל מה שמבאר בספרי קדש מזה, אנו רואין גודל כ"ח הבחירה שנתן ה' יתברך להאדם בזה העולם המעשה. ועיקר הבחירה על ידי שהעלים רצונו, ואינו מגלה סודו כי אם לעבדיו הנביאים הרודפים ומתייגעים להשיג רצונו. ואלו הנביאים והצדיקים אמתיים מגלים רצונו על ידי תפלתם הקדושה, שעל ידי זה הם עושים מופתים ואותות נוראות בעולם. והעיקר הוא משה רבנו שהוא רבן של כל הנביאים שעשה אותות ומופתים נוראים בעולם, אשר לא נשמעו ולא נראו בכל הארץ כמו שכתוב (דברים

ד): הנהיה כדבר הגדול הזה וכו', וכל מה שעשה הכל היה על ידי תפילה, כמו שכתוב (שמות טו):

ויצעק אל ה'. וכן באלישע אמרו רבותינו ז"ל (מגלה כז): ואלישע כל מה דעביד בתפילה הוא דעביד. אבל אם כן כבר היה מתבטל הבחירה והיה מתבטל כל העולם שנברא רק בשביל הבחירה. ועל כן כל ימי קיום העולם בהכרח שיהיה בחירה. על כן בדרכי נפלאותיו יתברך נתן כ"ח גם להסטרא אחרא שיהיה להם כ"ח לעשות איזה מופתים לפי שעה על ידי כשפים ושמות הטומאה. (לקוטי הלכות - הלכות ברכת השחר ה' - אות ע"ו)

סיפור

(כוכבי אור - אנשי מוהר"ן, לא-לג) הודעת העתידות ברמו

לרבי אהרן ז"ל - הרב מברסלב שיהיה נפטר בחדש אב, וכן הוה, שנפטר מ'כן בראש ח'דש אב, ואנשי שלומנו אמרו הסימן לזה באחד באב מת אהרן, שמעתי מאבי הרני כפרת משכבו וגם משאר אנשי שלומנו ששמעו מפיו בעצמו שספר מזה בעת מחלתו קדם פטירתו. וגם בשנה הזאת היה חלוש מאד בקיץ ומיד כשעבר ח'דש מנחם אב נתמלא שמחה על שכבר היה בטוח שבוודאי ימלא שנתו.

רבינו ז"ל רמו לאחד שיבוא אליו לאחר הסתלקותו על אודות מחלתו החלי נופל רחמנא לצלן שבקש אז ממנו, וכן הוה שלאחר הסתלקותו בא האיש הזה על ציונו הקדוש. ומאז והלאה נתרפא מהחלי הזה.

היה לשרה בת רבינו ז"ל כאב שנים, ואמר לה רבינו ז"ל שיהיה לה שמחה ואמרה: הלא כואב לי!! אמר לה שתעשה את עצמה כאילו שמחה. ואמר: עוד יהיה זמן שתבא מזה לשמחה כל כך עד שתרקד, ואז יהיה לך רפואתך. וכך הוה שהגיע לה שמחה גדולה, עד שבאמצע היום סגרה הלאדין [התריסים] ורקדה ונתרפאה.

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - הכנסת אורחים, א)

על-ידי הכנסת אורחים תלמיד-י- חכמים אמתיים לתוך ביתו, על-ידי-זה זוכין לאמונה ולשבר הכפירות, ועל-ידי-זה מעלין ומתקנין התורה הנפולה של התלמיד-י-חכמים שאינם הגונים, שהם בחינת "שדין יהודאין", שמהם בא כל ההתנגדות על יראי השם, ועל ידי-זה זוכין להתגבר על המתנגדים (ליקוטי מוהר"ן א, כח).

... רבונו של עולם, אב הרחמן והחסד, זכני ברחמיך הרבים שאזכה למידת החסד דקדושה, ואזכה לאחז' ולהתדבק במידתו של אברהם אבינו עליו השלום שהיה עושה חסד כל ימיו. ותזכני ברחמיך הרבים להכניס אורחים הגונים בתוך ביתי ויהיה ביתי בית ועד לחכמים, שאזכה להכניס אורחים תלמידי חכמים וצדיקים אמתיים לתוך ביתי, ואזכה לקבלם באהבה גדולה ובכבוד גדול ובשמחה רבה, ותזכני לעמ'ד לפנייהם ולשרתם ולשמשם בעצמי בכל מיני שרות ושימוש. ואהיה תמיד כבוש תחת יד תלמידי חכמים צדיקים אמתיים ולשמש אותם תמיד, עד שאזכה להיות נכלל במידתו של אברהם אבינו עליו השלום, להיות שלם במידת החסד באמת. ותזכני ברחמיך לאמונה שלמה ולענוה אמתיות, ואזכה להרגיש שפלותי באמת, ואדע באמת כי "אנכי תולעת ולא איש". ותצילני ברחמיך מכל מיני חרפות ובזיונות, ותתן לי כ'ח להתגבר על כל השונאים והחולקים על האמת, לנצח אותם ולהשפילם עד עפר (לקוטי תפילות א, תפילה כח).

שיחות

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)
... ורבי ישראל, רבי ישראל הוא פתח לי כל השערים, על-ידו זכיתי להבין ולראות דברים פלאיים...

רבי ישראל הוא מצא בבית-כנסת באיזה סטנדר 'תיקון הכללי', ועל-ידי זה נתקרב לרבינו ונעשה רבי ישראל קרדונר. אני זוכר את הקשר שלי עם רבי ישראל, כל הזמן, כל השנים, תמיד, ממש לא יכלתי רגע אחד בלי רבי ישראל, לא יכלתי לחיות בלי רבי ישראל. כי היה בינינו קשר כזה ואהבה כזה שהוא מ'יחד בעולם, קשר כזה זה לא דבר רגיל.

אני כל כוונתי לא היה בשביל לתת כבוד לרבי ישראל, כל כוונתי היה לחפש אולי אני אמצא איזה אור, אולי הוא יכול להאיר בי איזה אור איך לעב'ד השם באמת, זה העיקר. וגם-כן הוא - אותו הדבר. וזה היה העניין שלנו. הוא לא חיפש להתעלות עלי, העניין שלו היה רק בשביל שאולי הוא יצליח להאיר בי איזה ניצוץ מרבינו הקדוש, שיהיה לי טובה בעולם הזה ובעולם הבא. זה היה עיקר כוונתנו ועיקר הקשר שלנו. בשביל זה הצלחנו. זכינו לקשר כזה שיש לו קיום, כבר יש שמונים שנה מרבי ישראל והעניין שלו לא נפסק. אבל ההתחלה היה מזה שהשם יתברך סיבב שנעשה קשר בין רבי ישראל וביני. הוא בא מאומן לארץ ישראל, הוא בא אלי למירון, אני הייתי צריך לנסע אליו, אבל הוא בא אלי. הוא היה הראשון שקירב אותי ועוד נפשות לרבינו הקדוש ונעשה מחלקת גדולה. הוא התחיל לקרב אנשים לרבינו הקדוש הרבה ק'דם לפני שהתחיל לקרב אותי, וזה היה עיקר העבודה שלו, עיקר המטרה שלו, להשאיר בעולם הזה האור של רבינו, להכניס את האור של רבינו באנשים ואלו האנשים יספרו לחבריהם ויהיה נעשה עולם אחר. וזה היה עיקר הכוונה שלו, לא להראות שהוא גדול ושיהיה מ'פרסם והאנשים יאמרו: "רבי ישראל הוא רבי כזה...". אדרבא, מצד זה הוא היה צנוע כזה שאין בעולם צניעות כזה. הוא היה צנוע כזה שאף אחד לא ידע ממנו. הוא בכה לפני השם יתברך והוא עבד השם בכל כ'חו בכל נפשו ומאודו, כמו שכתוב: "בכל לבבך בכל נפשך ובכל מאודך", הוא לא רק אמר ככה כמו שרגילים לומר.

אני זכיתי לראות את רבי ישראל עליו השלום, אני ראיתי בעיני אדם כזה שהוא מסר את לבו לרבינו והוא כולו הפקיר עצמו רק להדפיס ולקרב נפשות להשם יתברך. וראיתי מה שזה, מה זה ברסלב, אין דבורים לדבר. גבורה כזה.. אי אפשר להבין שיש בעולם גבורה כזה כמו רבי ישראל שהוא עבד השם על-ידי רבינו, הוא היה מ'דבק ומקשר לרבינו ורבינו הקדוש האיר בו. הוא היה מקשר לרבינו עד שכל עובדי השם באמת - חסידי ברסלב, אמרו עליו: "מי יכול להדמות לרבי ישראל!" אפילו מצד המתנגדים שהיה להם יראת שמים, כולם אמרו שהוא איש פלא. רבי ישראל הוא היה עובד השם כזה, מה שלא רואים בעולם. היה לו מסירת נפש כזה שלא הבינו איך יש כ'ח לאדם, איך יש לו כ'ח כזה! הוא היה יחיד בעולם!

אני זוכר שרבי ישראל הוא הלך בכל יום למקוה של צפת - מקוה האר"י, והמקוה היתה קרה חמה כמו אש, ככה היה הקרירות. והוא הלך למקוה בחורף, בצפת, המקוה הוא כמו להכנס למים רתוחים, כן. והוא נכנס, אינני יודע איך, אני הלכתי אתו וראיתי המקוה הזו וראיתי שהוא נכנס למקוה כמו שאני שותה איזה כוס של שתיה, בלי שום תנועה שקשה לו...

וגם-כן אנחנו, אם אנחנו רוצים להצליח, אז אנחנו צריכים לחפש אמת. בכל עניין - רק אמת. צריכים לומר לעצמנו: "אני רוצה ללכת ארבע אמות או יותר, בשביל שאולי על-ידי זה אזכה לשמ'ע איזה דבור שזה יהיה לי טובה לעבודת השם יתברך". זה עיקר החיות, לא כמו שרגילים לנסע לאדמו"ר... הוי, רבונו של עולם, הלואי שזוכה למצ'א את הצדיק האמתי. אבל אם מחפשים - מוצאים, אם מחפשים באמת. עניין רבינו הוא רק אמת. כל הצדיקים היו הולכים בדרכי אמת, אבל יש אדמו"ר ויש אדמו"ר. העניין של רבינו הוא תכלית השלמות שאין שלמות אחריו. עניין רבינו הוא אמת זך וצח כזה שעדיין לא היה בעולם אמת כזה!

העניין הקשר שלנו עם רבינו זה רק אמת, כמו שהייתי עם רבי ישראל. מה שאני זכיתי להכיר ולדבק ברבי ישראל קרדונר זה דבר גדול מאד, וכל מה שעובר יותר זמן, אני רואה ביותר שזה העניין שלנו, הקשר שלי ושל רבי ישראל, זה היה עניין פלא כזה שזה היה התחלת הג'אלה. הוא היה איש פלא, הוא היה כולו להשם, כולו אמת. הוא היה דבוק ברבינו באמונה כזו, באור כזה שעדיין לא רואים בעולם כזה. אני לא מצאתי - רק הוא לבדו!

הוי ה'לקוטי תפלות', מי שאומר 'לקוטי תפלות' - אז הוא מוצא האמת!

אמונה כזבית זה לא כלום, זה לא אמת. אמונה של שקר זה מוות, אז זה לא כלום, לא שוה כלום, אדרבא זה מזיק, זה לא כלום. רבינו הקדוש אמר: "לפני ביאת המשיח, בדורות האחרונים, יהיה שתי קליפות", ככה אמר רבינו. "קליפה אחת... הכפירה". לא להאמין בתורה ובמצוות, בהשם יתברך. כפירה זה קליפה אחת. "וקליפה שניה זה אמונות כזביות"...

יש שתי קליפות - כפירה ואמונות כזביות. אבל שניהם הם קליפות, זה בחינת עמלק, זה אין לו כלום, זה לא יוצא מזה כלום, אדרבא זה מזיק. ורבינו הקדוש הוא אמונה, אמונה צחה כזה שעדיין לא היה בעולם, שרק הוא יכול להכניס בלבנו התכלית האחרון, האמת. שהעיקר הוא לעב'ד השם בלי כבוד ופרסום. כי עם כבוד ופרסום - אז אין כלום!... (ההמשך יבוא)

מכתב

(ספר א'בי הנחל - חלק ב - לד, המשך)
... אנשי אמת של הצדיק הם אוהבים זה לזה באמת, והעולם ראוי שיתמחה על האהבה שבינינו אשר כל מימות שבעולם לא יוכלו לכבותה.

בזמן שהצדיק בעיר הוא הודה הוא זיוה הוא הדרה. יצא הצדיק משם, פנה הודה פנה זיוה פנה הדרה. נפשנו כציפור נמלטה ממחלקת על נקדת האמת כזה העולה על הכל שלא היה כמוהו מעולם ושכל תקוותנו ותקוננו על-ידו.

רבינו ז"ל אמר ק'דם הסתלקותו הקדושה: היות ואני הולך לפניכם, מה יש לכם לדאג?! כמה וכמה מעלות טובות למקום עלינו שנצלנו מהתנגדות וליצנות וערבובייה כזה של החולקים והתועים. אשריד שזכית לבר'ח ולהמלט מכפירות והתנגדות וחקירות וקשיות על הצדיק החכם האמת, שכל זה נמשך מהבעלי כבוד וגאוה הצבועים והשקרנים המחריבים ומאבדים העולם לגמרי, ומביאין לתוהו ובהו וח'שך ואפלה, חס ושלוש. ה' יצילנו מהם.

עיקר התיקון הוא להמשיך אור הדעת של הצדיק לתוך הלב, כי כל זמן שלא נמשך אור הצדיק לתוך הלב היטב עד שלא נשכח אותו לעולם אזי עדיין אין יודעים ממנו יתברך כלל, וכלנו כצאן תענו נעים ונדים ומט'לטלים ונשלכנו למקומות הרחוקים מן הקד'שה מאד עד שהגענו להקצה והסוף של ישראל וכי. אוי ואבוי, אוי מה היה לנו בדור היתום הזה בדור העני הזה, אוי לנו על שברים מרים כאלה, אוי לנו כי שודדנו, להיכן נלך להיכן נפנה לעזרה, מי יעז'ר לנו, מי יעמ'ד בעדנו, מי יחמל עלינו, מי יתקן נפשנו, מי יעורר אותנו משנתנו לשוב לה' יתברך באמת. אבל נגד כל זה חמל עלינו ה' יתברך ושלח לנו מקודם את הצדיק האמת מנהיג אמתי שהוא רחמן גדול באמת ויודע איך לררם על כל אחד.

מערכת 050-6754970 / 02-5829086 / 054-8484486
ת.ד. 27100 ירושלים 91270 / שידוכי מצוה 050-6870043
תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 7-2255-89
בקשו העלוך שלכם בכתובת SHABAT.BRESLEV@gmail.com